

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.006/2012/4.szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Pető Lóránt ügyvéd által képviselt felperesnek - dr. Katona Anna ügyvéd által képviselt I.r., és dr. Mór Baranyai Árpád ügyvéd által képviselt II.r. alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság (Kecskeméti Törvényszék) 2011. október 7. napján kelt 16.P.21.236/2011/11. számú ítélete ellen a felperes 12. és 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 30 000 (harmincezer) Ft, a II.r. alperesnek 40 000 (negyvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 59 700 (ötvenkilencezer-hétszáz) Ft másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A Kecskeméti Munkaügyi Bíróság M.499/2006/4. számú 2006. november 19. napján jogerőre emelkedett ítéletében kötelezte a **(N.) Betéti Társaságot**, hogy fizessen meg a felperesnek 1 186 819 Ft tőkét és annak járulékait, valamint 42 000 Ft perköltséget. A jogerős ítélet alapján a felperes kérelmére a Kecskeméti Városi Bíróság 0301-Vh.1299/2008. számon végrehajtási lapot állított ki, az ennek alapján indult eljárásban az önálló bírósági végrehajtó I.r. alperes járt el 146.V.665/2008. ügyszám alatt.

Az I.r. alperes eljárása során 2008. szeptember 15. napján beszerezte az adós gazdasági társaság cégkivonatát, amely székhelyként a **(település neve, ingatlan címe)**. szám alatti címet tüntette fel. Megkereste továbbá az ingatlanügyi hatóságot, valamint a gépjármű-nyilvántartást az adós vagyontárgyainak felderítése érdekében.

2008. október 9. napján az adós székhelyén kívánt eljárási cselekményt fogatosítani, ennek során azonban azt tapasztalta, hogy a gazdasági társaság e címen nem üzemel. Ezt követően 2008. november 13-án azonnali beszédési megbízást nyújtott be az adós pénzügyi számláját vezető pénzügyihez, amelyet az fedezet hiányában nem tudott teljesíteni.

2009. január 9. napján az I.r. alperes ismételtén beszerezte az adós gazdasági társaság cégkivonatát, amely a korábbihoz képest érdemi változást nem tartalmazott, majd 2009. február 16. napján megállapította a végrehajtási eljárás szünetelését azzal, hogy az adós foglaltság alá vonható vagyona nincs. A szünetelést megállapító jegyzőkönyvet a felperes jogi képviselője 2009. február 20. napján átvette.

Időközben a Bács-Kiskun Megyei Bíróság Pkf.03-08-000723/3. számú végzésével elrendelte az adós gazdasági társaság felszámolását, a végzés 2009. január 22-én közzétételre került a Céglőnyben. A bíróság 10. sorszáma, 2010. március 30. napján kelt és 2010. május 7. napján jogerőre emelkedett végzésével a felszámolási eljárást befejezetté nyilvánította, és az adós gazdasági társaságot megszüntette.

A felperes 2010. április 2. napján személyesen eljárva bejelentette az I.r. alperesnek az adós ellen indult felszámolás tényét, csatolva az erre vonatkozó cégbírósági iratot. Az I.r. alperes a 2010. április 9. napján kelt jegyzőkönyvben megállapította, hogy az adós 2009. január 22. napján felszámolás alá került, felhívta a végrehajtást kérőt, hogy amennyiben a felszámolási eljárás keretében kívánja követelését érvényesíteni, úgy azt jelentse be a felszámolónál. Az I.r. alperes a jegyzőkönyvet kézbesítette a felperesnek, akinek jogi képviselője azt 2010. április 14. napján vette át, továbbá megküldte a felszámolónak, valamint az iratokkal együtt betérjesztette a Kecskeméti Városi Bírósághoz a végrehajtási eljárás megszüntetése végett. A Kecskeméti Városi Bíróság a 0301-Vh.1299/2008/4. számú, 2010. május 18. napján kelt végzésével a végrehajtási eljárást megszüntette, a végzés 2010. június 11. napján jogerőre emelkedett.

A felperes 2010. május 26. napján érkezett levelében jelentette be hitelezői igényét a felszámolónak a felszámolási eljárás jogerős befejezését követően, ezért követelése a felszámolási eljárásban nem volt érvényesíthető, az teljes egészében kielégítetlen maradt.

Az I.r. alperes a II.r. alperesi biztosító társaságnál rendelkezik felelősségbiztosítási szerződéssel.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket egyetemlegesen 994 500 Ft és késedelmi kamata megfizetésére. Keresetének indoklása szerint az I.r. alperes súlyos mulasztást követett el azzal, hogy az adós

ellen indult felszámolási eljárást nem észlelte, s ahelyett, hogy tájékoztatta volna őt a felszámolási eljárás megindításáról, az iratokat további intézkedés nélkül a követelést behajthatatlannak minősítve irattárba helyezte. A követelése összegét arra alapította, hogy a felszámoló a bérgarancia alapból ezt az összeget igényelhetne volna az adóssal szemben őt megillető igény kielégítésére. Keresetlevelében állította, hogy az I.r. alperes 2009. február 16. napján az adós újabb elérhetőségi címének feltalálása érdekében betekintett a cégmásolatba, így a felszámolás elrendelésének tényét észlelnie kellett volna.

Az I.r. alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezésésként előadta, hogy a végrehajtási eljárás szünetelése megállapításának időpontjában nem tudott a felszámolási eljárás megindításáról. Az erről való tudomásszerzést követően a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor a végrehajtási iratokat beterjesztette a végrehajtást foganatosító bíróságnak a végrehajtási eljárás megszüntetése iránt. A felperest terhelte a Cstv. 38. § (2) bekezdése alapján, hogy a végrehajtással érintett követelését a felszámolónak bejelentse. Az eljárás szünetelésének megállapítását követően a jogi képviselővel eljáró felperesnek tudnia kellett, hogy az adós végrehajtás alá vonható vagyontárgyait fel kell derítenie, az eljárás folytatására csak ebben az esetben nyílik lehetőség. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes nem merítette ki a rendes jogorvoslat lehetőségét, így hiányzik a Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősség megállapíthatóságának speciális feltétele.

A II.r. alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a felperes a Ptk. 559. § (2) bekezdése alapján vele szemben közvetlenül igényt nem érvényesíthet.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 12 500 Ft, a II.r. alperesnek 18 750 Ft perköltséget, továbbá megállapította, hogy a le nem rótt 59 670 Ft elsőfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Alaptalannak találta a rendes jogorvoslat kimerítésének hiányával kapcsolatos alperesi védekezést, ezért érdemben vizsgálta, hogy az I.r. alperes eljárása során a kártérítési felelősség megállapítására alapot adó mulasztás történt-e. Megállapította, hogy az I.r. alperes 2009. január 9. napján beszerezte az adós cég cégkivonatát, amely a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó adatot nem tartalmazott, az a körülmény pedig, hogy a szünetelés megállapítását megelőzően közvetlenül ismételtlen nem szerezte be a cégkivonatot, jogszabálysértést eredményező mulasztásnak nem minősül. Hangsúlyozta, a Cstv. 38. § (2) bekezdése alapján a felperesnek volt kötelezettsége a követelésének a felszámolási eljárásban való bejelentése. A felperest terhelte továbbá a szünetelés megállapítása kapcsán az adós lefoglalható vagyontárgyainak a felkutatása. Az, hogy a jogi képviselővel eljáró

felperes a szünetelést megállapító végzés 2009. február 20. napján történő kézbesítésétől 2010. április 2. napjáig a gazdasági társaság helyzetéről nem tájékozódott, nem róható az I. r. alperes terhére. Mindezek alapján az I.r. alperes kártérítési felelősségének megállapítására nem látott lehetőséget. Rámutatott, a II.r. alperessel szemben a felperes közvetlenül igényt a Pp. 559. § (2) bekezdése alapján az I.r. alperessel szembeni keresetének megalapozottsága esetén sem érvényesíthetne. A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesek perköltségének megfizetésére. A csatolt megbízási szerződésben szereplő ügyvédi munkadíjat eltúlzottnak találta, ezért azt a vonatkozó jogszabályi rendelkezés alapján mérsékelte.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy a bíróság az I.r. alperest marasztalja a keresetben érvényesíteni kívánt összeg megfizetésére, továbbá állapítsa meg, hogy esetleges nem fizetés esetére a marasztalási összegért a II.r. alperes köteles helytállni. Tévesnek minősítette az elsőfokú ítélet azon ténymegállapítását, miszerint az I.r. alperes a 2008. október 9. napján készült jegyzőkönyvet az adós képviselője részére adta át. Kiemelte, hogy az adós betéti társaság képviselőjének a hozzátartozója nem jogosult az adós gazdasági társaság képviseletére, ezért az I.r. alperes ezen cselekménye jogszerűnek nem tekinthető. Álláspontja szerint a 2009. február 16-i szünetelés megállapításának alapjául nem szolgálhattak volna egy több mint egy hónappal korábban beszerzett cégkivonat adatai. Hangsúlyozta, hogy amennyiben az I.r. alperes a végrehajtási eljárás szünetelésének megállapításakor vagy azt közvetlenül megelőzően beszerezte volna az adós cégnyilvánítási adatait, maga is észlelte volna a felszámolás közzétételének tényét és a szükséges intézkedéseket megtehetette volna. Mulasztása tehát kétséget kizáróan megállapítható. Utalt arra is, hogy az I.r. alperes a cégiratokba való betekintés időpontját maga jelölte meg olyan időpontban, amikor az adós felszámolásának közzététele még nem történt meg, hogy így mentse mulasztását.

Az I. és a II.r. alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Az I.r. alperes kiemelte, az elsőfokú eljárásban beterjesztette a végrehajtási eljárás iratait, az aktában sorszámmal ellátott iratokból kétséget kizáróan megállapítható, hogy a második cégkivonatot 2009. január 9. napján szerezte be. Alaptalanul vonja tehát kétségbe a felperes az ezzel kapcsolatos ítéleti megállapítást. Változatlan álláspontja szerint a felperes kötelezettsége lett volna a szünetelés megállapítását követően az adós cég vagyonának és újabb címének a felkutatása, amennyiben ennek eleget tesz, úgy észlelte volna a felszámolási eljárás megindítását. Kiemelte továbbá, hogy a felperes bejelentését követően a 2010. április 9. napján kelt jegyzőkönyvben felhívta a felperes figyelmét, hogy végrehajtás alatt álló követelését hitelezői igényként jelentse be, az ennek elmulasztásából származó következmények a terhére nem róhatók. Egyebekben fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadott védekezését.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból a jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le, így érdemi döntése helytálló, az ítéletábra annak kifejtett indokaival is egyetért. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 252. § (3) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

Az alperes kártérítési felelősségének megállapítására a Ptk. 349. § (1) bekezdésében és a Ptk. 339. § (1) bekezdésében írt konjunktív feltételek megvalósulása esetén kerülhetne sor. Ebből következően a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett azt bizonyítania, hogy kára az I.r. alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben keletkezett. Egyetért az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint az I.r. alperest mulasztás nem terheli a végrehajtási eljárás lefolytatásával összefüggésben. A beszerzett végrehajtási iratok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az I.r. alperes az adós cégkivonatát 2009. január 9. napján szerezte be, amely időpontban a felszámolás elrendelése még nem történt meg, így a beszerzett iratok erre vonatkozó adatot nem tartalmazhattak.

A végrehajtási eljárás akkor folytatható le eredményesen, ha ismertek az adósra és vagyontárgyaira vonatkozó adatok. A Vht. 47. §-a alapján a végrehajtó az adósra és vagyontárgyaira vonatkozó végrehajtáshoz szükséges minden adatot beszerezhet. Az adatok beszerzése érdekében a (2) bekezdés alapján megkereséseket foganatosíthat, ennek keretében kerülhet sor - többek között - a cégbíróság megkeresésére, illetve a cégnyilvántartásba való betekintésre. Nincs azonban olyan jogszabályi rendelkezés, amely előírná a végrehajtó számára az adatok felkutatásának sikertelensége esetén a megkeresések ismételt elküldését. Lényeges, hogy elsődlegesen a végrehajtást kérő érdeke az adós végrehajtás alá vonható vagyontárgyainak felkutatása, s erről, valamint a végrehajtás foganatosításának eredményességét érintő kérdésekről a végrehajtó tájékoztatása. Adott esetben a végrehajtás szünetelésének beálltához szükséges, de egyben elegendő is, ha a végrehajtó a Vht. 47. §-ának megfelelően legalább egyszer megkísérli az adós lakóhelyének (tartózkodási helyének, székhelyének, telephelyének, stb.), továbbá a végrehajtás alá vonható vagyontárgyainak a Vht. 47. §-ában felsorolt szervek útján történő megállapítását (Bírósági végrehajtás magyarázata, a Polgári nem peres eljárások magyarázata III., KJK-KERSZÖV. Jogi és Üzleti Kiadó Kft. Budapest 2004. 376. oldal). Mindebből következően nem mulasztott az I.r. alperes, amikor 2009. január 9. napját követően a végrehajtás szünetelésének megállapítását és a felperes erről történő értesítését megelőzően ismételten nem szerezte be az adós gazdasági társaság cégkivonatát. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy a

végrehajtási eljárás szüneteléséről való értesülést követően a felperesi végrehajtást kérőnek kellett figyelemmel kísérnie követelése behajtását, az adós körülményeiben bekövetkezett változást, gondoskodni az adósra, illetve a végrehajtás alá vonható vagyontárgyakra vonatkozó adatok beszerzéséről. A jogi képviselővel eljáró felperes számára ismert volt, hogy a cégnyilvántartásban bejelentett székhelyen az adós gazdasági társaság nem található, a bankszámlára vezetett végrehajtás fedezet hiányában nem volt

teljesíthető, ezért számolni lehetett az adós fizetéseképtelenségével és emiatt a felszámolási eljárás megindításával.

Az a körülmény, hogy az I.r. alperes a gazdasági társaság székhelyén bejelentett címen végzett végrehajtási cselekményről készült jegyzőkönyvet nem az adós képviselőjének adta át, a felperest ért károsodással nem hozható okozati összefüggésbe.

Az ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. és a II.r. alperesek másodfokú perköltségének megfizetésére, amely a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet alapján megállapított ügyvédi munkadíjat, valamint a II.r. alperes tárgyaláson való megjelenésével felmerült útiköltséget foglalja magában. A felperes személyes költségmentessége folytán a feljegyzett másodfokú eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján, a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli.

S z e g e d , 2012. április 3.

Dr.Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	átlabíró